

Samråd om PTS utkast till beslut om marknaderna 3 a och 3 b

Telia Company AB (Telia) har beretts möjlighet att lämna synpunkter på PTS utkast till beslut på marknaderna 3 a och 3 b med förslag till marknadsavgränsning, trekriterietest och, såvitt avser marknad 3 a, SMP-bedömning och skyldigheter. I samrådet ingår även utkast till modellreferensdokument och kalkylränta (WACC) för det fasta nätet.

Med hänsyn till den korta samrådstiden lämnar Telia endast synpunkter på utkasterna som omfattar marknad 3 a.

Inledning

I takt med att mobil- och fibernäten byggts ut och kabel-TV-näten uppgraderats, har nätinfrastrukturmarknaden i Sverige förändrats från att tidigare varit ett nationellt de facto monopol i kopparnäten till nuvarande situation med en marknad med hundratals nätägare i form av operatörer, stadsnät, fastighetsägare och byalag. Såväl fibernät som kabel-TV-nät har vuxit och fiber är idag den största infrastrukturen för fast bredband. Fiberaccessnäten i Sverige ägs av över 180 aktörer och det finns idag stadsnät i cirka 200 av Sveriges 290 kommuner. Från ett regulatoriskt perspektiv innebär detta en stor utmaning eftersom nuvarande regelverk snarare är anpassat utifrån en situation med en enda stor nationell nätägare. Telia delar därför PTS uppfattning att situationen och utvecklingen på marknaden innebär att den nu gällande regleringen behöver förändras och marknaden delas upp. Telia anser dock till skillnad mot PTS att förutom uppdelningen på olika marknader för fiber- respektive koppartillträde så bör fibermarknaden delas upp i en grossistmarknad för tillträde till flerfamiljshus (MDU) och en annan för tillträde till enfamiljshus (SDU). I slutänden handlar det framförallt om att hitta en reglering som är proportionerlig och som inte snedvrider konkurrensen eller stoppar utbyggnaden.

Marknad 3a – fibertillträde

Marknadsavgränsning

Telia vidhåller att PTS föreslagna marknadsavgränsning är felaktig och hänvisar till sitt tidigare samrådssvar.

Indirekt konkurrenstryck från kabel-TV-operatörer

Telia anser som framgår av tidigare yttrande att kabel-TV bör inkluderas på marknaden. Det gäller såväl baserat på att VULA via kabel-TV är möjligt som på grund av det indirekta konkurrenstryck som bredbandstjänster via kabel-TV utövar. Telia redogjorde utförligt i föregående yttrande för de skäl som bolaget anser ligger till grund för att kabel-TV utövar ett indirekt konkurrenstryck på fiber och hänvisar även nu till detta, men vill ytterligare understryka några punkter.

I sitt utkast till beslut har PTS konstaterat att slutkundsmarknaden för MDU inkluderar tjänster via fiber och kabel-tv. Därmed är det både ologiskt och felaktigt att komma fram till att kabel-tv och kabel-tv-operatörers verksamhet inte har något konkurrenstryck mot fiber. Det konkurrenstryck som finns på slutkundsmarknaden mellan dessa tekniker och verksamheter finns även uppströms i grossistledet.

Som PTS anger är ett av kriterierna för indirekt konkurrenstryck att slutanvändarna i tillräcklig utsträckning skulle skifta sin efterfrågan till kabel-tv-baserade bredbandstjänster framför fiberbaserade vid en prishöjning av de senare. PTS gör sedan en delvis felaktig tolkning när man skriver att kabel-tv-nätet såsom det är uppbyggt i Sverige är beroende av fibernätinfrastruktur för att kunna leverera slutkundstjänster. Kabel-tv-nät finns förvisso i fastigheterna, men accessnätet fram till dessa är bara delvis fiberbaserat.

I dessa fall går fibern inte till fastigheten utan går istället till en huvudcentral som försörjer ett större antal fastigheter via dessa coax-kablar.

Fibernät i fastigheter däremot försörjs med ett fiberpar (eller fler) per fastighet. En tänkt prishöjning på fiber (för både fibernätet och kabel-tv-nätet) får därför större effekt för fibernätet än för kabel-tv-nätet per kund. PTS analys blir alltså fel. Det är inte ett-till-ett förhållande mellan antalet fiber för ett fibernät i fastighet resp. kabel-tv-nät. Ökas hypotetiskt priset för fiber till Com Hem kommer det inte få samma genomslag som för den som driver fibernät i samma fastighet.

PTS analys förutsätter också att samtliga fibertillhandahållare samtidigt höjer priset. Så är sannolikt inte fallet utan om Skanova höjer sitt pris så kommer troligen någon annan fiberleverantör att erbjuda tillträde. Paralleletablering av fiber är som tidigare nämnts inte alls ovanligt när det gäller MDU-segmentet. Com Hem anger också i sitt samrådssvar den 10 september 2018 på sid 14 att "Svartfiber inom flerfamiljshussegmentet är däremot allmänt tillgänglig från den absoluta merparten av nätägare".

Bedömning av marknadsinflytande

Telia hänvisar till sitt tidigare yttrande.

Skyldigheter

Allmänt om de föreslagna skyldigheterna

PTS noterar i utkastet till beslut att det av 1 kap. 2 § LEK följer att åtgärder som vidtas med stöd av lagen inte får vara mer ingripande än som framstår som rimligt och dessa ska vara proportionerliga med hänsyn till lagens syfte och de övriga intressen som anges i 1 kap. 1 § LEK. Vidare anger PTS följande

Sammantaget ska alltså PTS, när myndigheten ålägger Telia skyldigheter, säkerställa att:

1. skyldigheterna är lämpliga för att uppnå en eller flera målsättningar om effektivitet, hållbar konkurrens, effektiva investeringar och innovation samt största möjliga nytta för slutanvändarna,
2. det inte finns något mindre ingripande alternativ för att uppnå målsättningen, och
3. den fördel en skyldighet medför står i rimlig proportion till den börda skyldigheten ålägger Telia.

Som följer av artikel 8.4 i tillträdesdirektivet ska skyldigheterna också vara grundade i det fastställda problemets art. Bestämmelsen är genomförd i 1 kap. 2 § LEK.

Telia har i sitt tidigare remissvar kritiserat PTS för att genom sin syn på marknaden lämna två tredjedelar av den svenska fibermarknaden oreglerad trots att kanske motsvarande andel av SDU-marknaden/segmentet har uppenbara konkurrensproblem vad gäller tillträdesmöjligheter. Enligt beslutsutkastet föreslås Telia få närmast oförändrade skyldigheter för SDU, vilket i princip är samtliga skyldigheter som är möjliga att ålägga. Denna paradox att lägga nära 100% skyldigheter på en aktör som sägs ha ca en tredjedel av marknaden, och låta övriga två tredjedelar av marknaden kvarstå med 0% skyldigheter väcker frågor. Är det verkligen rimligt att ålägga tillträdesskyldigheter i ena fallet på SDU-marknaden/segmentet, när det uppenbarligen är regleringsmässigt och konkurrensmässigt acceptabelt att underlåta att förordna om tillträdesskyldigheter i det andra? Kan PTS verkligen mena att tillträdesskyldigheter är så viktiga när det gäller Telias fiber till SDU med en tredjedel, men helt oviktigt på två tredjedelar av marknaden?

Inte nog med att två tredjedelar av SDU-marknaden avses förbli oreglerad, reglering av endast en aktör skapar en konkurrensnedvidande effekt. Fiberutbyggnaden pågår alltså och Telia konkurrerar med de andra aktörerna när det gäller utbyggnad av fiber till villor. Övriga aktörer tillåts bygga med helt fria affärsmodeller inklusive exklusiva lösningar och att tillträde inte behöver ske, medan PTS föreslår att Telia åläggs samtliga skyldigheter, som behöver beaktas när och om Telia bygger. Det skapar konkurrensnedvidande effekter till nackdel för Telia. När andra aktörer "vinner" och bygger ut i ett område blir tillträdesmöjligheten och därmed konkurrensen lidande.

Det är givet att mer omfattande tillträdesskyldigheter innebär kostnader för den reglerade i olika avseenden. Tydligast är sådana tillträdesskyldigheter som inte svarar mot något direkt kundbehov, t.ex. detaljreglering i olika frågor (PTS förslag har 15 sidor med detaljerade regler), olika former av redovisnings- och rapporteringskrav till PTS, formella frister för att införa eller att göra nödvändiga ändringar m.m. Det skapar

också kostnader hos PTS för tillsyn, som får betalas av operatörerna genom de avgifter som PTS tar ut. Telia noterar också att antalet tillsynsärenden är få, vilket förvisso är bra, men tyder på att vare sig PTS eller de som nyttjar Telias grossisttjänster har några större invändningar mot hur Telia agerar på marknaden.

Telia lämnar i det följande synpunkter på vissa fiber- och kopparskyldigheter som PTS föreslår. Denna genomgång är dock inte uttömmande. Enligt Telia har PTS inte anpassat skyldigheterna till den nya verklighet som gäller på marknaden och som har beskrivits ovan. De föreslagna skyldigheterna är alltså i huvudsak lika med de skyldigheter som nu gäller (som är från 2015). Då ingick koppar på samma marknad då Telias marknadsandel var betydligt större. Intrycket vid läsningen av utkastet är att utgångspunkten varit att behålla nuvarande skyldigheter snarare än att förutsättningslöst utifrån de konkurrensproblem som PTS funnit på marknaden analysera vilka skyldigheter som är nödvändiga med anledning av analysen och proportionerliga att ålägga en operatör med endast en dryg tredjedel av marknaden. De föreslagna skyldigheterna behöver en genomgripande revidering.

Allmänt om skyldigheter på MDU-segmentet

Det är av PTS beslutsutkast uppenbart att konkurrensen ur ett objektiva perspektiv måste te sig som välfungerande när det gäller förutsättningarna för att agera som bredbandsleverantör i flerfamiljshus/MDU. På MDU-marknaden, som Telia och en absolut majoritet av marknaden ser det som, eller marknadssegmentet som PTS åtminstone måste se det som, har Com Hem enligt beslutsutkastet (s. 81) en marknadsandel på 36,3%, Telenor 25,2 % och först på tredje plats kommer Telia med 18,3 %. Om tillgång till fiber till MDU från de olika lokala, regionala och mer landstäckande fiberleverantörerna är central för konkurrensen i flerfamiljshus, är konkurrensen, av dessa marknadsandelar att döma, oproblematis. I en mycket stor del av landet finns fler än en leverantör, och leverantörerna bygger ut fiber i fall där det redan finns fiber installerad i fastigheten. Det påvisar en hög grad av konkurrens och en vilja från marknadsaktörer att vilja sälja och leverera fiber. Om en aktör inte tillhandahåller tillträde till MDU på rimliga villkor kommer någon annan att göra det. Att tillgången till fiber till MDU är oproblematis har också de två största aktörerna, Com Hem och Telenor, framfört direkt eller indirekt i sina remissvar. PTS har dock inte beaktat detta.

För fiber till villor, dvs. SDU-marknaden, som Telia och en absolut majoritet av marknaden ser det som, är det annorlunda vad gäller marknadsaktörernas vilja att sälja och leverera. Få utöver Telia erbjuder tillträde till svartfiber till SDU, och det trots att ett flertal av dessa aktörer har erhållit bredbandsstöd med krav på grossisttillträde på svartfibernivå. På SDU-marknaden föreligger till skillnad mot MDU-marknaden tydliga konkurrensproblem vad gäller tillträde på svartfibernivå.

Ur ett sådant perspektiv ter det sig högst märkligt att PTS inte har gjort någon åtskillnad mellan de skyldigheter som åläggs vid tillträde till fiber till MDU, där det råder stor konkurrens och till och med paralleletablering, respektive för fiber till villor (SDU) där det däremot är mer eller mindre omöjligt med paralleletablering och konkurrensen därför inte alls har samma förutsättningar, och där i princip endast Telia erbjuder tillträde.

Av beslutsutkastet framgår att PTS överhuvudtaget inte har gjort någon analys av huruvida skyldigheterna bör skilja sig åt för de två separata tillträdesmarknaderna eller i vart fall segmenten. Detta trots att myndigheten kommer fram till att det på slutkundsmarknaden är två skilda marknader med olika förutsättningar. Det borde åtminstone innebära att skyldigheterna inte kan vara identiska vilket följer av att skyldigheterna ska vara proportionella mot de konkurrensproblem som identifierats. PTS förslag, med identiska skyldigheter, visar att PTS tänkta beslutsskäl som anger att PTS bedömt skyldigheterna som proportionella, endast är teorier utan innehåll.

På MDU-marknaden/segmentet är som beskrivits ovan tillgången till fiber inte ett konkurrensproblem, dvs. tillträde till befintlig fiber och fiber som byggs ut för ett kundbehov lämnas av i princip alla aktörer. En sådan fiberaffär är i regel lönsam för nätägarna och de har incitament att fortsätta erbjuda fiber. Utifrån detta måste rimligen PTS överväga om det är proportionerligt att endast Telia har tillträdesskyldigheter för fiber som avser denna del av marknaden. PTS bör, om skyldigheterna ska vara kvar, klargöra vad tillträdesskyldigheterna tillför och bidrar till på marknaden.

Vid 2015 års beslut på marknad 3a infördes nya former av tillträdesskyldigheter genom Equivalence of Input (EOI) och Ekonomiskt replikerbarhetstest (ERT). EOI är därvid betecknat som en förstärkt icke-diskrimineringskyldighet utöver själva skyldigheten att tillämpa icke-diskriminerande villkor. ERT är en form av prisklämningsprövning. Skyldigheterna avseende EOI och ERT tillkom på en marknad som omfattade både koppar och fiber, men avsåg att ge en sorts balans till avskaffandet av prisreglering på fiberbaserade accesser.

Telia kan inte se att avskaffandet av prisreglering på fiberbaserade accesser har inneburit några problem på marknaden. Fiber till MDU- och företagsmarknaden har fortsatt att växa och nya kunderbidanden med lägre priser har fortsatt att erbjudas av både Telia och andra fiberleverantörer. På SDU-marknaden är det andra konkurrensvillkor och var och en av de nätägare som erbjuder eller vill erbjuda fiber till SDU, kan ta ut priser som de bedömer vara marknadsmässiga. Telia kan inte se att det finns fog för att ha några balanserande skyldigheter som EOI och ERT, i synnerhet inte på MDU-marknaden, vilket berörs närmare nedan.

EOI

EOI är en långtgående skyldighet att ge "sammabehandling" i en rad frågor kopplat till information, beställning och leverans av fiber. Telia har infört EOI i de processer som berör fiber till de kundsegment som omfattas av marknaden i 2015 års SMP-beslut.

Konkurrenssituationen i de olika kundsegment för vilka EOI ska tillämpas är som framgår av PTS beslutsutkast mycket olika, i synnerhet skiljer sig MDU-marknaden/segmentet från SDU-marknaden/segmentet, såväl beträffande marknadsandelar för Telia, och konkurrensen mellan de som erbjuder fiber på svartfibernivå. Det skiljer sig också i hur marknadsföring, beställning och leverans sker mellan erbjudanden till SDU och MDU, och produktionen av tjänsterna sker på grund av byggsätten (FTTH för SDU resp. FTTB för MDU).

När det gäller EOI för fiber till MDU anser Telia att en sådan skyldighet inte kan anses rimlig och proportionerlig redan mot bakgrund av Telias låga marknadsandel i slutkundsledet, med en tredjeplats på marknadsandelar med ca 18%, dvs. hälften av

Com Hems 36%. Telia har uppenbarligen inte någon marknadsmakt i slutkundsledet som motiverar skyldigheten.

Än mer allvarligt är enligt Telia att EOI för fiber till MDU också hämmar effektiviteten i produktionen, vilket inte kan vara ett syfte med skyldigheten. Skälet till det är att EOI-skyldigheten som den har utformats i såväl tidigare beslut som i förslaget närmast utgår från att olika verksamheter ska vara åtskilda i hela flödet från marknadsföring till leverans.¹ Det är enligt Telia alltför långtgående.

Telias grossistkunder konkurrerar med varandra och med Telia i slutkundsledet, t.ex. om affärer med företagskunder, tjänster till fastighetsägare med flerfamiljshus etc. Ur ett konkurrensneutralitetsperspektiv kan det vara rimligt att en grossistleverantör i konkurrensskedet är neutral när det gäller information och erbjudanden etc. och därutöver tillämpar likvärdiga villkor. Men när en aktör vunnit affären med företaget eller fastighetsägaren, då måste det finnas ett utrymme att producera och leverera till kunden på det mest effektiva sättet som står till buds. Om den möjligheten saknas fortplantas regleringens negativa effekter och påverkar leveransen till slutkunden.

I MDU-leveranser blir detta tydligt. Om en annan nätägare och dess operatörsverksamhet vinner en affär till en ägare av flerfamiljshus kan denne leverera fiber och övriga tjänster i en gemensam leveransorganisation. Om Telia i konkurrens med andra nätägare och dess operatörsverksamhet vinner en affär till en ägare av flerfamiljshus hämmar EOI-regleringen Telia att genomföra leveransen på motsvarande sätt.

Givet den konkurrenssituation som finns på såväl fibermarknaden som slutkundsmarknaden när det gäller fiber till MDU anser Telia att ett EOI-krav är oskäligt betungande och oproportionerligt.

ERT

ERT är också en långtgående skyldighet som, även om den är mindre ingripande än prisreglering, kraftigt inskränker flexibiliteten för den reglerade operatören. Något som är mycket olyckligt på ett område som är starkt konkurrensutsatt, vilket framgår av PTS beslut när det gäller MDU-marknaden. Prispressen på slutkundsnivå är stor och marginalerna därför låga. Härtill kommer att fastighetsägare i allt ökande grad höjer sina nätavgifter. ERT är inte utformat efter de förhållanden som råder för MDU och testet riskerar därför medföra att Telia inte kan vara med och konkurrera på samma villkor som övriga aktörer. ERT hämmar priskonkurrensen.

Den ERT-metod som tagits fram av PTS bygger delvis på förutsättningar som inte är giltiga för MDU. I ERT räknas t.ex. på en kundlivslängd på tre år. Något som är betydligt kortare än de flesta av de avtal som sluts på MDU-marknaden där avtalen ofta har löptider på 6-7 år och ibland mer än så. Det gör att samtliga engångskostnader kan fördelas ut på en betydligt längre period än vad som görs i

¹ PTS förslag till beslut i punkt 9.1 att Telia ska tillämpa icke-diskriminering enligt principen om lika insatsresurser (Eoi). "Detta innebär att Telia ska tillhandahålla samma produkter, tjänster och information till alla tillträdande operatörer som till Telias egen verksamhet och till samarbetspartners, inklusive samma pris- och kvalitetsnivå, samma tidsramar, samma stödsystem och processer, samt med samma grad av tillförlitlighet och prestanda.

ERT. MDU-marknaden bygger i hög grad på upphandling och när en operatör räknar på vilket pris som kan ges i anbudet så utgår beräkningen från det antal år avtalet kommer att gälla. Med en ERT som sätter begränsningen har Telia inte möjlighet att lägga samma anbud som övriga aktörer om anbudstiden överstiger ERTs beräknade kundlivslängd på tre år.

Inte heller en så hög andel av samkostnaden som 50% som tillägg till LRAIC, vilket används i ERT, är rimligt att räkna med i det här fallet. I en konkurrensrättslig kalkyl enligt EU bör "den långsiktiga genomsnittliga marginalkostnaden för det integrerade dominerande företags enhet i efterföljande led", dvs. LRAIC istället användas.

Värt att notera är också att den nederländska regleringsmyndigheten, ACM, valt att inte införa ERT då den anser att det inte vore proportionerligt och att det dessutom skulle begränsa prisflexibiliteten för de reglerade operatörerna.

Även beträffande ERT anser Telia, givet den konkurrenssituation som finns på såväl fibermarknaden som slutkundsmarknaden när det gäller fiber till MDU, att ett ERT-krav är oskäligt betungande och oproportionerligt.

Skyldighet om framförhållning vid avveckling av telestationer

PTS har i sitt förslag till skyldigheter bestämt en gräns på minst 18 månaders framförhållning för information till samlokalisering operatörer vid avveckling av produktionslokaler. Här vill Telia framföra att vi idag, som en del av en process för avveckling av kopparnät som diskuterats med PTS, tillämpar en framförhållning på minst 12 månader. Den framförhållningen har tillämpats i flera år och det är då ologiskt att PTS nu föreslår "minst 18 månader". En strikt tillämpning av en sådan skyldighet skulle fördröja processen att avveckla kopparnätet eller göra att den, i samverkan med PTS, framtagna kommunikationsplanen vid avveckling av kopparnät skulle äventyras om samlokalisering operatörer får information före kommuner och PTS. PTS bör ändra skyldigheten till minst 12 månaders framförhållning i enlighet med nuvarande beprövade arbetssätt.

Skyldighet att tillhandahålla migrering

Denna skyldighet är mycket omfattande och generellt skriven. Det blev i PTS senaste tillsyn inom området inte heller klargjort de praktiskt möjliga migreringarna (där ett migreringsstöd fyller någon funktion). Det går alltid att byta mellan olika tekniska realiseringar men man får räkna med en avbrottsstid. För att skapa processer och funktioner för att minimera ett sådant avbrott måste migreringen vara väl specificerad (vad ska migreras till vad) och ha en markant volym. Det är inte rimligt att Telia ska ha en skyldighet att tillhandahålla något som det inte finns någon påvisad efterfrågan på. Telia föreslår att skyldigheten stryks.

Här finns också en koppling till kravet på att Telias stödsystem ska kunna hantera ärenden när "en slutkund flyttar", "en slutkund flyttar och byter operatör" eller "en slutkund byter operatör utan att flytta" (fiberskyldighet 6.8). Dessa krav emanerar från en kopparvärld där Telia hade nationell täckning. Det gäller inte i fibervärlden. Sannolikheten att en slutkund vid en flytt ska hamna på en adress där funktionerna kan uppfyllas är låg. Det är därför inte rimligt att ålägga Telia en sådan skyldighet. Det

sista av de tre uppräknade fallen är i praktiken operatörsbyte som behandlas i en egen skyldighet.

Skyldigheten operatörsbyte behöver differentieras

PTS har som en följd av tillsyn 2018 inom området operatörbyte på fiber tagit bort möjligheten att innan ett operatörsbyte genomförs kunna begära att tillträdande operatör (den operatör som vill få fiberaccessen omkopplad till sig) uppvisar en fullmakt från frånträdande operatör. Den lösningen fungerar för konsumentkunder. När det handlar om företagskunder kan dock ett operatörsbyte som inte är verifierat av frånträdande operatör ge betydligt allvarigare konsekvenser. Detta har PTS inte beaktat i det nya förslaget till skyldigheter utan operatörsbytesskyldigheten gäller lika för allt reglerat tillhandahållande av koppar- och fiberaccesser. Några aspekter som inte analyserats:

- Störningar i en förbindelse till ett företag eller infrastrukturanläggning kan innebära allvarliga konsekvenser för samhället, t.ex. kan det vara fråga om viktiga förbindelser till sjukhus, apotek, vattenkraftverk, polis, övervakning, livsmedelshantering, IT-drift, trafiklösning eller liknande.
- Störningar i en förbindelse till ett företag, infrastrukturanläggning eller större bostadshus kan innebära stora ekonomiska skador för drabbade parter.
- Standard i branschen för data och tele-tjänster till Företag och Infrastruktur är att tillämpa hyrestid (vanligtvis tre år) vilket ger en förutsägbarhet som gynnar både Operatör, Slutkund och Accessnätsleverantör. Under avtalstiden måste alla parter kunna lita på att avtalet och tjänsten upprätthålls för att kunna hålla kundlöften och bedriva en lönsam verksamhet.

Telia anser att det inte finns något konkurrensproblem som motiverar en skyldighet att medverka till operatörsbyte för företag. Tvärtom finns som Telia beskrivit problem med en sådan skyldighet. Skyldigheten bör därför begränsas till konsumentförhållanden.

Skyldighet att offentliggöra nyckeltal behöver förenklas

Denna skyldighet finns såväl för koppar (skyldighet 12) som för fiber (skyldighet 14). Generellt anser Telia att denna skyldighet är alltför omfattande och detaljerad, vilket gällde redan för det tidigare skyldighetsbeslutet (2015). Efter det skyldighetsbeslutet har PTS och Telia kommit fram till en pragmatisk tillämpning som i alla detaljer inte uppfyller den detaljeringsgrad som faktiskt står i det beslutet. En bra reglering kännetecknas inte av att skyldigheterna är teoretiskt avancerade utan av att de är nyttiga för marknaden och möjliga att följa. I det nya förslaget till skyldigheter har PTS i och för sig minskat antalet nyckeltal genom att ta bort Beställningsprecision (för fiber) och Enkla installationer (för koppar). I övrigt har dock inte skyldigheten förenklats snarare komplicerats, framförallt inom fiberområdet där periodiciteten har delats upp på ett sätt som gör processen än mer komplicerad. Det är också Telia som ska uppfylla den ökade komplexiteten i och med att ansvaret för att publicera nyckeltalen i det nya förslaget har lagts över på Telia. I den ordning som hittills har gällt har Telia skickat underlag till PTS som svarat för publiceringen. Eftersom PTS har svarat för publiceringen har PTS också möjlighet att få en indikation på om nyckeltalen är intressanta för marknaden genom att kontrollera besöksfrekvensen på de aktuella sidorna.

De nu föreslagna skyldigheterna inom området är därmed inte proportionella relativt det marknadsproblem som PTS anser finns.

Inom området nyckeltal föreslår Telia ett rejält omtag med en radikalt förenklad skyldighet. Endast följande nyckeltal torde vara generellt intressanta, såväl för koppar som för fiber:

- Leveransprecision (har leveransen skett inom den utlovade tiden)
- Felavhjälpningsprecision (har felavhjälpningen skett inom den utlovade tiden)

Skyldigheten kan begränsas till ett krav på att föra sådan statistik som kan redovisas på myndighetens begäran. En redovisning i stapeldiagram för dessa procentsiffror per kvartal eller annan längre period med en stapel för Telia och en stapel för Övriga kunder ger en indikation på om någon diskriminering förekommer i leverans eller felavhjälpningsflödet.

De föreslagna nyckeltalen för Leveranstid och Felavhjälpningstid styrs av vilken leveranstidpunkt respektive vilken servicenivå (SLA) som beställts av kunden. Därmed blir en enkel sådan redovisning med naturlighet komplicerad att åstadkomma (ett antal varianter måste skapas). Det finns ingen efterfrågan på fler varianter utan enkelhet är att föredra varför regelbunden redovisning av dessa nyckeltal kan tas bort. Nyckeltalet för Beställningsprecision har PTS redan strukit för fiber och det finns ingen anledning att inte göra samma för koppar. De krav på histogram med medel-, maximi-, minimi- och median-värde som också finns i förslaget är teoretiska skyldigheter som i praktiken inte tillför något varför de kan strykas.

Eftersom volymerna kan vara låga måste också antalen finnas med i en bedömning om någon diskriminering förekommer. Det är ett generellt problem när denna typ av statistik ska analyseras. Om volymerna är små ger varje enskilt ärende en stor påverkan på det procentuella utfallet utan att det för den skull behöver vara ett alarmerande tecken. Av det följer att periodiciteten åtminstone bör förlängas till en kvartalsvis rapportering.

Marknad 3 a – koppartillträde

Telia hänvisar till föregående avsnitt som omfattar även skyldigheter för koppartillträde.

Med vänlig hälsning